

maa koste over 345,000 Kr. pr. Banemil, er meget rundelig tagen. Det er min Overbevisning, at en Bane, selv anlagt efter det samme System, som f. Ex. Svendborg—Odensebanen og Jaaborg—Ringebanen, efter de nuværende Priser paa Jernbanemateriel vil kunne præsteres ikke lidet billigere end dette, men det er ligeledes min Overbevisning, at den høitærede Minister ved Benyttelsen af denne Bevilling ikke vil gaa videre end til, hvad et fornuftigt Anlæg virkelig maatte kræve. Jeg vil kun i Forbigaaende gjøre opmærksom paa, at det netop er med den efter min Mening urimelige Sum for Die, der staar paa § 4, at Bidragene fra de paagjældende Kommuner ere satte op til 90,000 Kr. pr. Banemil, et Beløb, som jeg, hvis Banen bliver anlagt betydelig billigere, end her er forudsat, vil finde at være forholdsvis Betydeligt at forlange. Jeg skal imidlertid i den Henseende kun henstille til de ærede Forslagsstillere, om de ikke efter nærmere Konference muligen med den høitærede Minister inden 3die Behandling ville tage dette Forslag op til nærmere Overveelse og navnlig med det Resultat, at Kommunerens Bidrag kan blive sat noget ned under 90,000 Kr. pr. Banemil. Hvis dette ikke sker, har jeg nogen Grund til at frygte, at det ikke vil være overmaade let at faae Kommunerne til at give det Bidrag, og jeg gjentager, at, hvis Banen bliver anlagt for det Samme som Jaaborg—Ringebanen, nemlig for 275,000 Kr. pr. Banemil, er det Bidrag, som nu forlanges af Kommunerne, ogsaa efter min fulde Overbevisning altfor høit. Jeg skal, som sagt, kun henstille dette til de ærede Forslagsstillere, idet jeg for mit Vedkommende ikke ønsker at lægge Lovens videre Fremme nogen Hindring i veien.

Hvad angaar de Vædringsforslag, der ere stillede af de ærede Medlemmer for Odense Amts 7de Valgkreds (S. Holm) og Odense Amts 3die Valgkreds (S. Pedersen), navnlig Vædringsforslaget under Nr. 1, kan jeg, da det kun giver den høitærede Minister en Bemyndigelse, ikke have Noget imod det, men jeg skal dog bemærke, at Grunden dertil paa ingen Maade er den, som det ærede Medlem for Kolbing (Berg) ansøgte, men Grunden er den praktiske Betragtning, at enhver Sidebane fornuftigvis kun bør indmunde i Hovedbanen ved en Station. Hvis man tænker sig denne Bane indmundet i Statsbanen paa et andet Sted end ved en Hovedstation, saa bliver Anlægget af en ny Station nødvendig, og vil man flytte Tilfæringspunktet bort fra Tommerup til en Plads enten mellem Odense og Tommerup eller mellem Tommerup og Arup, vil en større Station paa Tilfæringspunktet der blive nødvendig. En saadan Flytning af Tommerup Station er imidlertid et Foretagende, der er forbundet med store Omkostninger, men uden en saadan vil en fornuftig Drift paa Sidebanen være umulig. Jeg er derfor overbevist om, at, selv om den ærede Mini-

ster, hvad jeg ikke kan have Noget imod, faar en Bemyndigelse til at vælge et andet Punkt end Tommerup Station, vil han af de Grunde, som jeg kortelig har antydet, vælge dette Punkt alene af den Grund, at Anlægget af en hel ny Station, en Tilfæringsstation paa Statsbanerne udenfor de alt bestaaende, vil være forbundet med meget store Bekostninger og desuden vanskeliggjøre Driften baade paa Hoved- og Sidebanerne. Med disse Bemærkninger skal jeg derfor erklære, at jeg ikke kan stemme for de under Nr. 3—8 af min ærede Sidemand (Scharling) stillede Vædringsforslag.

**Scharling:** Overfor de Udtalelser, der kom fra min ærede Sidemand (Koch), finder jeg Anledning til at tage et lille Forbehold, eller rettere gjøre en lille Indsigelse. Man syntes at se paa mine Vædringsforslag saaledes, som om de vare motiverede ved Ønsket om at berede denne Bane de størst mulige Vanskeligheder og maasse endog kunde bringe det Hele til at strande. Dette forholder sig i Virkeligheden aldeles ikke saaledes. Vædringsforslagene ere kun begrundede i mit Ønske om, at Banen maa blive anlagt paa den hensigtsmæssigste, forstændigste og tillige for Statskassen mest beparende Maade, og jeg tror, at det bedre kan ske, naar man staar umiddelbart overfor Anlæggets Paabegyndelse, end saa lang Tid i Forveien, og det forekommer mig, at min ærede Sidemand ogsaa ansøgte et Moment, som kunde fortjene Overveelse i den Retning, og det er, at han mente, at man ved at fastslaa de Anlægsomkostninger, som nu ere fastsatte i Lovforslaget, og de Beløb til Banen, som de paagjældende Egne skulde tilpaa, let vilde komme til at lægge en usfordren stor Byrde paa disse Egne. Mit Forslag, som vil fastslaa, at Bidraget skal være en Fjerdedel af Anlægsomkostningerne, hvilket omtrent stemmer med, hvad der er opstillet i Lovforslaget, er snarere lidt gunstigere for Beboere, og vil mere sikke dem mod eventuel Forurettelse. Naar min ærede Sidemand endvidere synes at mene, at dette Vædringsforslag vilde kunde have til Resultat, at man paa Finantsloven for 1882—83 slet ikke vilde bevilge noget Beløb til Banens Gjennemførelse eller et aldeles utilstrækkeligt, skal jeg bemærke, at i den Henseende gjør Vædringsforslaget ikke den ringeste Forandring i Loven, da der ikke i Loven er fastsat Noget om, hvor store Beløb der kan komme til Anvendelse i hvert Finantsaar. Det maa være forbeholdt den frie Afgjørelse paa Finantsloven for 1882—83, hvormed der vil blive at anvende i dette Finantsaar. I saa Henseende gjør mit Vædringsforslag ikke den ringeste Forskjel. Jeg kan derfor ikke se, at mit Forslag skulde berede Banen virkelige Vanskeligheder.

**Koch:** I Anledning af den sidste Bemærkning fra min ærede Sidemand (Scharling) skal jeg, dog vistnok til Overflod, henlede hans Op-